

[Wiinblad.]

af Formanden, Arkitekt Strøm Tejsen. Det hedder heri:

„Københavns Huslejerforening protesterer herved imod, at de Lejere, der bor i Bjendomme, der skal nedrives for Nyordningen af Nationalmuseet i Stormgade med flere Gader, stilles udenfor den rimelige Beskyttelse og Hensyntagen, som er hjemlet enhver Lejer i København gennem Lov Nr. 83 af 1. April 1925.

Naar Lovgivningsmagten gennem denne Lov har erkendt det nødvendige i at værne Lejerne mod vilkaarlig Opsigelse fra Grundejernes Side, maa man anse det for ganske uholdbart, om Staten i dette Tilfælde for egen Bekvemmeligheds Skyld vilde søge at unddrage sig Virkningerne af ovennævnte Lov.“

Den højtærede Undervisningsminister, der har haft saa mange Kvaler i denne Sag, faar jo nu aabenbart en til, hvis denne Protest skulde blive ført igennem.

Straks da Kastelsplanen var nedstemt, fremkom der Rygter om, at det ærede Medlem Hr. Holstein og de Radikale atter vilde genopstille den. Jeg sagde da til Museumsudvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, at mit Parti naturligvis maatte stemme for Kastelsplanen, hvis der tilbød sig en Lejlighed, og jeg overlod til ham, om dette skulde meddeles Udvalgets Medlemmer. Han svarede, at da der endnu intet bestemt forelaa om Kastelsplanen — der var altsaa intet afgjort, men der gik Rygter —, fandt han ikke, det var nødvendigt, at Udvalgets Medlemmer paa dette Tidspunkt fik denne Meddelelse; han sagde: Ændringsforslaget foreligger jo ikke, og saa er der ikke noget at tale om.

Nu foreligger der imidlertid et saadant Ændringsforslag, og jeg beder derfor mine Partifæller om at give dette Forslag deres Stemme, altsaa Forslaget om Kastelsplanen. Vedtages det ikke, beder jeg dem stemme for Voldgadeplanen. Derved gennemfører vi vor Museumspolitik, som har været den at fastholde Kastelsplanen saa længe som muligt — men ogsaa at løse Spørgsmaalet paa anden Maade, hvis Forholdene tvang os dertil.

**J. Oskar Andersen:** Naar man tænker paa, hvad der hændte her i Tinget ved anden Behandling, og paa vore Forhandlinger i Udvalget og saa ser det Ændringsforslag, der foreligger i Dag, og som er stillet af Undervisningsministeren og tiltraadt af Udvalgets Flertal, kommer man unægtelig

i disse Ibsen-Dage til at tænke paa et Citat af „Per Gynt“, der lyder saaledes: „Atter og fram er lige langt, og ind og ud er lige trangt.“ Thi i Hovedsagen er man vendt tilbage til det, vi stod overfor ved anden Behandling. Vi kan i og for sig beklage det, da der sikkert havde været Muligheder for at finde en anden Løsning, men nu har man altsaa fundet tilbage til Stormgadeplanen, og jeg maa sige som den højtærede Minister, at den i hvert Fald er forbedret. Man kan saaledes sige: Ilde gik det, men godt blev det, idet der er sket en væsentlig Forbedring ved dette Forslag, og ikke mindst er det en Forbedring, at Forslaget er tiltraadt af Udvalgets Flertal. Det vil med andre Ord sige, at Socialdemokraterne ogsaa har tiltraadt det, og jeg takker for denne Tiltræden, men jeg maa beklage, efter at have hørt de Udtalelser, som Partiets Ordfører kom med nu, at denne ikke gælder paa samme Maade, som en saadan plejer at gælde i det almindelige parlamentariske Liv. Jeg havde tænkt mig, at Partiets Ordfører vilde have sagt: Nu har vi tiltraadt dette Ændringsforslag, og som Følge deraf har vi forladt Kastelsplanen, som vi tidligere holdt paa, saa længe der var en Mulighed for dens Gennemførelse, og som Følge deraf vil vi selvfølgelig ikke stemme for Kastelsplanen, men vil undlade at stemme om den. Det forekommer mig, at det havde været den rette Fremgangsmaade, men det kan jeg naturligvis ikke blande mig i, jeg kan kun varmt henstille til Medlemmer af det socialdemokratiske Parti at følge den af mig angivne Fremgangsmaade.

Hvad det foreliggende Ændringsforslag angaar, betragter jeg det som en Fordel — selv om det er en øjeblikkelig Udgift for Statskassen —, at man erhverver de to nye Ejendomme ud til Vester Voldgade. Det betyder jo ingen reel Fordyrelse i Øjeblikket i Henseende til Bygningsværkets Udførelse, og Ejendommene forrenter sig paa en saadan Maade, at det ikke kan siges at være uforsvarligt, at vi sikrer os dem til den Pris, de kan faas for, da vi paa den Maade faar Raadighed over hele Karreen. Jeg vil endvidere give det ærede Medlem Hr. Wiinblad Ret i, at det, som han nu kalder Voldgadeprojektet, er en væsentlig Forbedring, navnlig for Arkitekten, og det er formodentlig ogsaa en Forbedring med Hensyn til Cirkulationen i Museet, naar det en Gang staar fuldt færdigt. Jeg vil sige med det samme til det ærede Medlem Hr. Wiinblad, at han har misforstaaet mine Udtalelser. Jeg har ikke sagt, at jeg vilde forhale Sagen. Ih nej, jeg vil saamænd saa in-